

بی‌هوشی :

منظور از بی‌هوشی عمومی (به انگلیسی : General anaesthesia) (نام علمی: Anesthesia) کاهش سطح هوشیاری بیمار است تا حدی که حواس به خصوص حس درد فعالیت نداشته باشد. (feeling of pain)

انواع بی‌هوشی

بصورت کلی دو نوع بی‌هوشی عمومی و بی‌هوشی منطقه ای داریم. در بی‌هوشی عمومی بیمار کاملاً هوشیاری خود را از دست می‌دهد و چیزی به خاطر ندارد ولی در بی‌هوشی منطقه ای مانند بی‌هوشی نخاعی با تزریق داروهای بی‌هوشی در ناحیه نخاع بخشی از بدن (مانند رحم جهت انجام زایمان) بی‌حس می‌شود و سایر حواس بیمار مانند شنوایی و بینایی فعال است. انتخاب نوع بی‌هوشی به نوع عمل و شرایط بیمار بستگی دارد.

فعالیت اندامها

داروهایی که برای بی‌هوشی عمومی مصرف می‌شوند عموماً بر فعالیت مغز موثرند هر چند اثرات دیگری مانند شل شدن عضلات نیز دارند. سایر اندام‌ها مانند کبد و کلیه اغلب به فعالیت معمول خود ادامه می‌دهند ولی به دلیل فلج عضلات تنفسی اغلب بیماران از تنفس

مکانیکی بهره می‌برند.

انجام بی‌هوشی عمومی

اعمال این نوع بی‌هوشی معمولاً با تزریق داروی بی‌هوشی در سیاهرگ یا تنفس ماده بی‌هوشی از طریق یک ماسک صورت می‌گیرد. بی‌هوشی از طریق ورود مداوم گاز یا تزریق سیاهرگی، به همراه داروهای مسکن حفظ می‌شود. این کار در اتاق عمل جراحی و تحت نظر پزشک بی‌هوشی و کاردان یا کارشناس هوشبری انجام خواهد شد.

اهداف بی‌هوشی عمومی

بی‌هوشی عمومی پنج هدف دارد :

۱. بی‌دردی: کاهش پاسخ به درد

۲. از بین رفتن خاطره و به یاد نداشتن جراحی

۳. بی‌حرکتی: کاهش حرکات عضلات

۴. کاهش هوشیاری

۵. شل شدن عضلات

مراحل بی‌هوشی

بی‌هوشی عمومی در چهار مرحله القاء

(به انگلیسی: induction)، مرحله تهیج بی‌هوشی

(به انگلیسی: excitement stage)، مرحله بی‌هوشی

جراحی (به انگلیسی: surgical anaesthesia)

مرحله اوردوز (به انگلیسی: over dose) تقسیم بندی می‌شود.

کنترل بیمار در بی‌هوشی

در اتاق بی‌هوشی یا اتاق عمل بیمار بر روی تخت قرار می‌گیرد. پیش از بی‌هوشی علائم حیاتی و پرونده بالینی او بررسی می‌گردد. هنگام بی‌هوشی این اقدامات صورت می‌گیرد.

* بازوبند فشار خون به بازوی بیمار بسته می‌شود تا در تمام مدت جراحی فشار خون وی کنترل شود.

* چسب‌های خاصی به جلوی قفسه سینه بیمار چسبانده شده و سیم‌هایی به آنها متصل می‌شود. این سیم‌ها به دستگاه مانیتور نوار قلبی وصل می‌شود تا در تمام طول جراحی پزشک متخصص بی‌هوشی بتواند نوار قلبی بیمار را مشاهده کند.

* یک گیره به نوک یکی از انگشتان بیمار متصل می‌شود. این گیره نوعی سنسور یا حسگر مادون قرمز دارد و از طریق سیمی که به آن متصل است به دستگاهی متصل

شناسنامه پمفلت آموزشی

عنوان	بیهوشی
تهیه و تدوین	صدیقه کمانی - کارشناس پرستاری سوپروایزر آموزش سلامت
مشاور علمی	آقای دکتر اکبری
سال تهیه	بهمن ۱۴۰۴
کد پمفلت	AW8-24
www.goldis.mui.ac.ir - بیمارستان گل دیس شاهین شهر	
منابع علمی: سایت انجمن بیهوشی ایران	

گیجی، لرز و یا یک درد منتشر در بدن داشته باشد. بعضی بیماران تاری دید، خواب آلودگی، گلودرد، سردرد و یا احساس سختی در تنفس کردن دارند. هر کدام از این علائم اگر ایجاد شده بیمار باید آنرا به پرستار اطلاع دهد. بیماران تا چند روز بعد از جراحی ممکن است احساس خستگی کنند. این احساس علل متفاوتی می تواند داشته باشد مانند نگرانی در مورد عمل جراحی، کمبود خواب قبل و بعد از جراحی، درد و ناراحتی بعد از جراحی، از دست دادن خون در حین جراحی، خود بیماری که موجب شده تا عمل جراحی انجام شود، تغییر در رژیم غذایی، صرف انرژی زیاد توسط بدن برای بهبود محل جراحی. این احساس بتدریج از بین خواهد رفت. وقتی بیمار برای اولین بار بعد از جراحی می خواهد بایستد و راه برود باید حتما کمک داشته باشد.

عوارض بیهوشی عمومی

برخی از عوارض هنگام آنستزی روی می دهند مانند آریتمی قلبی یا ایست تنفسی، یا پس از آنستزی مانند سر درد، عفونت ریه بخصوص در سیگاریها، گیجی، اختلال حافظه و خارش. گاه کشنده اند مانند هایپر ترمی بدخیم و گاه بی خطر مانند درد عضلات. عوارض بیهوشی نخاعی کمتر می باشد.

می شود که میزان اکسیژن خون بیمار را در تمام طول عمل به متخصص بیهوشی نشان می دهد.

*در حین جراحی بیمار نیاز به تزریقات متعددی دارد. این تزریقات از طریق یک لوله پلاستیکی ظریف به نام کانولا یا آنژیوکت صورت می گیرد.

*اغلب بیماران برای تنفس به دستگاه تنفس مکانیکی وصل هستند و با این دستگاه تعداد و عمق تنفس ها تنظیم می شود.

اتمام بی هوشی :

بعد از اتمام عمل جراحی بیمار مدتی در اتاق ریکاوری که در مجموعه اتاق های عمل است مانده تا تاثیر داروهای بیهوشی یا بیحسی بتدریج کم شده و وضعیت دستگاه های حیاتی بدن بخصوص دستگاه قلب و عروق و دستگاه تنفسی به وضع عادی بر گردد. پس از آن بیمار به بخش منتقل می شود.

پس از بی هوشی :

اینکه بعد از بیهوشی یا بیحسی بیمار چه احساسی دارد تا حدودی بسته به نوع بیهوشی یا بیحسی، نوع عمل جراحی، داروهای استفاده شده در حین عمل و وضعیت سلامتی کلی بدن بیمار دارد. در غالب اوقات بیماران احساس خوبی دارند. گاهی ممکن است فرد احساس